

Γιατί η Ιταλία ανησυχεί για τις αγορές και όχι για την Κομισιόν

28/Οκτ/2018 09:30

Του Γ. Αγγέλη

Τα μεγέθη που αποτυπώνουν τη μετωπική ρήξη της ιταλικής κυβέρνησης με την Κομισιόν έχουν αγγίξει επικίνδυνα όρια.

Το σύνολο της απώλειας στην κεφαλαιοποίηση του χρηματιστηρίου του Μιλάνου και της αξίας των χρεογράφων δημόσιου και ιδιωτικού χρέους, έχει ξεπεράσει στη διάρκεια της θητείας αυτής της κυβέρνησης τα 300 δισ. ευρώ. Ήτοι οι απώλειες μέχρι στιγμής υπερβαίνουν το 10% του ΑΕΠ, μέγεθος που κανείς πλέον δεν μπορεί να αγνοήσει και το οποίο έχει οδηγήσει δύο φορές στα πρόθυρα της παραίτησης τον υπουργό Οικονομικών.

Παρ' όλα αυτά οι ηγεσίες των δύο κυβερνητικών κομμάτων, της Λέγκα και του κόμματος των 5 Αστέρων, επιμένουν παρά την απόρριψη του σχεδίου Προϋπολογισμού από την Κομισιόν, ότι ο Προϋπολογισμός που θα πάει στη Βουλή προς ψήφιση δεν πρόκειται να αλλάξει και θα διατηρήσει την πρόβλεψη για έλλειμμα 2,4% του ΑΕΠ, αντί του 1,4% που περίμενε η Κομισιόν.

Η σταθερότητα της στάσης της ιταλικής κυβέρνησης απέναντι στις συστάσεις της Κομισιόν φαίνεται ότι θα διατηρηθεί. Τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει ουσιαστικά στο σχέδιο του Προϋπολογισμού που έχει κατατεθεί, στις τρεις εβδομάδες που έχει καιρό η κυβέρνηση για να απαντήσει.

Και αυτό γιατί η κυβέρνηση Κόντε γνωρίζει ότι οι προβλεπόμενες διαδικασίες για να υπάρξει η οποιαδήποτε άμεση και πρακτική συνέπεια για την ίδια, από πλευράς Βρυξελλών, θα απαιτηθεί πολύ περισσότερος χρόνος από εκείνον που θα επιτρέψει στην ίδια να φτάσει στις εκλογές του Μαΐου διατηρώντας τις δεσμεύσεις της στους ψηφοφόρους της...

Μια ματιά στη σχετική διαδικασία που προβλέπεται όσον αφορά τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων στην ιταλική κυβέρνηση, είναι αρκετά επεξηγηματική της στάσης των Ιταλών. Όπως φαίνεται από το παρατιθέμενο σχεδιάγραμμα απαιτείται η ολοκλήρωση 16 διαδικασιών μεταξύ της Κομισιόν και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου μέχρι να φτάσει η στιγμή που αυτό να είναι σε θέση να επιβάλει κάποιο πρόστιμο στην ιταλική κυβέρνηση, το οποίο σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να ξεπερνά το 0,5% του ΑΕΠ...

Κομισιόν και αγορές

Βέβαια αυτό το γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλον η Κομισιόν και ο επικεφαλής της, Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ. Για τον λόγο αυτό φρόντισε να ανοίξει την πόρτα των πιέσεων στις αγορές, τον μοναδικό άμεσο τρόπο με τον οποίο η Ιταλική κυβέρνηση μπορεί να πιεσθεί για έναν συμβιβασμό με τις Βρυξέλλες.

Πριν από δύο εβδομάδες όταν έγινε πλέον φανερό ότι η κυβέρνηση Κόντε οριστικά και τελεσίδικα θα παραβίαζε το κοινοτικό όριο για το έλλειμμα στον Προϋπολογισμό, ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, ο

απερχόμενος πρόεδρος της Κομισιόν, σε μία δήλωσή του στην οποία δόθηκε μεγάλη δημοσιότητα, φρόντισε να συνδέσει την περίπτωση της Ιταλίας με το ελληνικό χρεοστάσιο, απευχόμενος βέβαια να συμβεί κάτι τέτοιο. Η αντίδραση των αγορών ήταν άμεση και πολύ γρήγορα οι αποδόσεις των δεκαετών ομολόγων ξεπέρασαν το 3% και γρήγορα βρέθηκαν σε απόσταση μόλις 70 - 80 bp από τα αντίστοιχα ελληνικά... Ο κ. Γιούνκερ είχε δείξει στις αγορές για τι πράγμα ανησυχεί η Κομισιόν και αυτές αμέσως αντέδρασαν σφίγγοντας τον κλοιό στην ιταλική οικονομία η οποία μέσα στο 2019 θα πρέπει να αναχρηματοδοτήσει τουλάχιστον 200 δισ. ευρώ κρατικού χρέους και πολύ περισσότερο ιδιωτικό χρέος. Και όλα αυτά με τις ιταλικές τράπεζες να είναι φορτωμένες στα χαρτοφυλάκιά τους με περισσότερα από 300 δισ. ευρώ "κόκκινα" δάνεια.

Σύμφωνα με πληροφορίες του "Κ", ήδη οι μεγάλες επενδυτικές τράπεζες συγκλίνουν στην εκτίμηση ότι ο πραγματικός κίνδυνος για την Ιταλία θα ξεκινήσει όταν οι αποδόσεις των ιταλικών δεκαετών ομολόγων θα ξεπεράσουν το 4% και θα αγγίξουν τα επίπεδα που βρίσκονται σήμερα τα ελληνικά δεκαετή ομόλογα.

Ο αδύνατος συμβιβασμός

Σύμφωνα με κοινοτικά στελέχη που εμπλέκονται στις διαδικασίες που αφορούν την Ιταλία και τα δημόσια οικονομικά της, η πίεση από την πλευρά των αγορών αποτελεί το πλέον αποτελεσματικό εργαλείο για να επιτευχθεί ένας συμβιβασμός σε μία περισσότερο "ρεαλιστική στόχευση". Το ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι στην Κομισιόν εκτιμούν πως η ιταλική οικονομία είναι σε θέση να "αντέξει" αυτή την πίεση από την πλευρά των αγορών καθώς είναι από τις λίγες οικονομίες της Ευρωζώνης που εξακολουθεί να παράγει πρωτογενή πλεονάσματα και να διατηρεί ένα πλεονασματικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών με το εξωτερικό λόγω της ισχυρής εξαγωγικής της μηχανής. Επιπλέον πάνω από το 50% του κρατικού χρέους της διακρατείται στο εσωτερικό της χώρας και η ετήσια εξυπηρέτησή του, αν και σαν ποσοστό του ΑΕΠ παραμένει σχετικά χαμηλή, εντούτοις απαιτεί σαν απόλυτο μέγεθος, μεγάλο μέρος των κρατικών πόρων που αυξάνεται με κάθε αύξηση των αποδόσεων των ομολόγων.

Έναι ισχυρό στοιχείο της ιταλικής οικονομίας πέραν του εξαγωγικού της προσανατολισμού, είναι ότι η Κεντρική Τράπεζα της χώρας έχει αυξημένα αποθέματα χρυσού, που κινούνται μέσα στην πρώτη τετράδα των χωρών με τα υψηλότερα αποθέματα.

Η κυβέρνηση Κόντε από αυτήν τη θέση ισχύος και παρά το γεγονός της αυξανόμενης πίεσης από τις αγορές φαίνεται ότι πολύ δύσκολα θα υποκύψει σε έναν "συμβιβασμό" τουλάχιστον μέχρι τις Ευρωεκλογές, στις οποίες τα δύο κόμματα και κυρίως η Λέγκα έχουν επενδύσει πολλά για τη μελλοντική τους θέση στις διαδικασίες αλλαγής της αρχιτεκτονικής της Ευρώπης. Ταυτόχρονα όμως η ιταλική κυβέρνηση ποντάρει ότι στο διάστημα αυτό θα μπορέσει με την πολιτική που προωθεί να ενισχύσει τους πολύ χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης της ιταλικής οικονομίας, ώστε να έχει ένα ισχυρό επιχείρημα απέναντι στους συνομιλητές της στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Η εικόνα αυτή με τις διαφορετικές παραμέτρους της δείχνει όπως τουλάχιστον υποστηρίζεται στη Ρώμη ότι δεν μπορεί να οδηγήσει σε συμβιβασμό με την Κομισιόν. Πράγμα που σημαίνει ότι η

Ιταλία θα ανεβαίνει ένα - ένα τα 16 σκαλοπάτια των κοινοτικών "συστάσεων", οι οποίες όμως θα τροφοδοτούν και θα αυξάνουν τις πιέσεις των αγορών ταυτόχρονα.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)